

РЕШЕНИЕ

№ 5995

гр. София, 13.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 20.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **9879** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК, във вр. чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по подадена жалба от „Медико - дентален център Исул - Царица Йоанна“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Л. П., депозирана чрез адв. С. Б. от САК, срещу Заповед № РД-253С-387/10.10.2022 г. за налагане на санкции, издадена от управителя на НЗОК, с която на лечебното заведение е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 4 550 лв.

В обстоятелствената част на жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт. Твърди се, че процесната заповед не е мотивирана и не са обсъдени възраженията на жалбоподателя в административното производство от членовете на арбитражната комисия. Оспорват се и фактическите констатации, с оглед приложените по делото декларации за отказ от хоспитализиране. Размерът на санкциите се счита за явно несправедлив, в нарушение на принципа за съразмерност по смисъла на чл. 6 АПК, тъй като не е обосновано налагането му в максимален размер. Не е взето предвид, че дружеството не е санкционирано до момента и че извършеното представлява маловажен случай. Предвид изложеното се иска отмяна на процесната заповед и алтернативно – намаляване на наложените санкции. Претендират се разноси по списък.

В съдебно заседание оспорващият се представлява от адв. Б. и адв. П., които поддържат жалбата. В постъпила писмена защита от адв. Б. се поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът – управителят на НЗОК, се представлява от гл. юрк. Х. Т. и от юрк. Е. С., които оспорват жалбата като неоснователна. В постъпили писмени бележки от гл. юрк. Х. Т. се застъпва становище за неоснователност на жалбата. Сочи се, че са спазени формалните изисквания на процедурата по издаване на заповедта, както и тези относно нейното съдържание, поради което се счита, че заповедта е законосъобразна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релеванните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Съгласно Заповед № РД-25-458/28.07.2021 г. на управителя на НЗОК е наредено да бъде извършена проверка на „Медико - дентален център Исул - Царица Йоанна“ ЕООД със следните задачи: 1. „Контрол по изпълнение на договор №222332/17.02.2020 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ“ и 2. Проверка по писмо с вх.№09-04-243/14.07.2022 г. на НЗОК. Срокът за извършване на проверката, определен в заповедта, е от 01.08.2022г. до 05.08.2022г. включително. Определени са служителите, които следва да извършат проверката както следва: д-р М. И. П. – главен експерт в дирекция КДЗЗО, В. С. К. и Ю. Е. К. - главни експерти в дирекция КДЗЗО. Заповедта за започване на проверката е връчена на представител на дружеството - жалбоподател на 01.08.2022 г.

За резултатите от проверката са съставени, както следва: протокол № РД-25-458-1/10.08.2022 г. със задължителни предписания, срокове за отстраняване на констатираните нарушения и препоръки за подобряване на дейността на И.; Съвместен протокол за установяване на липси от 05.08.2022 г. и Протокол за неоснователно получени суми (ПНПС) № РД-25-458-2/10.08.2022 г. Протокол № РД-25-458-1/10.08.2022 г. е връчен на 16.08.2022 г. на представител на ЛЗ. В законоустановения срок от връчване на протокола от лечебното заведение до управителя на НЗОК е депозирано възражение. От лечебното заведение са описани възражения, категоризирани по 4 отделни пункта, както следва:

1. по отношение на констатирани нарушения, свързани с липсата на обявени на публично място работни графици на определени медицински служители;
2. по отношение на констатирано припокриване в работните графици на част от медицинските специалисти;
3. по отношение на констатирани нарушения, изразяващи се в липса на определени реквизити в издадените първични медицински документи;
4. по отношение на констатирани нарушения, извършени от д-р Ш., във връзка с диспансеризация на З..

С решение от 07.09.2022 г. Арбитражната комисия е отхвърлила възражението на „Медико - дентален център Исул - Царица Йоанна“ ЕООД. Същото е изпратено до управителя на НЗОК с писмо изх.№35-00-2055/21.09.2022 г.

Административното производство е приключило с постановяването на Заповед № РД-253С-387/10.10.2022 г. за налагане на санкции, издадена от управителя на НЗОК, с която на лечебното заведение е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 4 550 лв.

Констатираните в заповедта нарушения, с цел прецизност на изложението, съдът е отделил в групи, с оглед идентичност на разпоредбите, посочени от АО като нарушени, както следва:

I. Нарушения, свързани с липса на медицинско и техническо оборудване и обзавеждане - неспазване изискванията на чл. 20, ал. 2 и чл. 109 от Н. за МД за 2020-2022 г. и Приложение № 10а към Н.. Тази група нарушения са отразени в следните точки от заповедта: т. 1, т. 2, т.3 и т.4.

II. Нарушения, свързани с липса на обявен в амбулаторията на място, достъпно за здравноосигурените лица, седмичен график, който да включва не по-малко от 2 часа дневно часове за амбулаторен прием в обявените дни, в които работи съответният специалист, и часове за домашни посещения, както и телефон за връзка. - неспазване изискванията на чл. 148 от Н. за МД за 2020-2022 г. Тази група нарушения са отразени в следните точки от заповедта: т. 5, т.16, т.17, т.18, т.19, т.21, т.22, т.23, т.24, т.25 и т.26.

III. Нарушения, свързани с издадени от отделни лекари амбулаторни листове, които не са оформени съгласно изискванията, посочени в 10 от приложение № 2б към Н. за МД 2020-2022 г., с оглед липсата на положен подпис на пациент (родител, настойник/приемен родител), с който се удостоверява информираността му за извършените медицински дейности, назначени изследвания и терапия, както и че към момента на прегледа не е хоспитализиран. Тази група нарушения са отразени в следните точки от заповедта: т. 6, т.7, т.8, т.9, т.10, т.11, т.12, т.13, т.14, т.15, т.20, т.31, т.32, т.33 и т.34.

IV. Нарушения, свързани с липсата на диспансеризация на здравноосигурени лица. Тази група нарушения са отразени в следните точки от заповедта: т.27, т.28, т.29 и т.30

При горната фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 59, ал. 13 от ЗЗО. Подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятното от обективизираното в същия властническо волеизявление, и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 АПК. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - управителят на НЗОК, съгласно чл. 76, ал.2 от ЗЗО. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа посочените в ал. 2 реквизити. В хода на административното производство са спазени всички законоустановени срокове.

Не се споделят възраженията на лечебното заведение, че не е спазен едномесечният срок, визиран в разпоредбата на чл. 76, ал.2 от ЗЗО, тъй като въпреки че решението на арбитражната комисия е от 07.09.2022 г., същото е изпратено до управителя на НЗОК с писмо изх.№35-00-2055/21.09.2022 г. и е получено на същата дата /видно от вх.№20-22-865/21.09.2022 г./, като заповедта е издадена на 10.10.2022 г., т.е. в законоустановения едномесечен срок от уведомяване на административния орган за решението на комисията.

Неоснователни са възраженията за допуснати нарушения, мотивирани с липсата на уведомяване за състава на арбитражната комисия, с оглед възможността за отвод на някой неин член. Следва да се отбележи, че арбитражната комисия е сформирана съобразно разпоредбата на чл. 75, ал. 2 и ал. 3 ЗЗО, като в нейния състав влизат представители на съответните районни колегии на съсловните организации на

лекарите. Същевременно, в съдебното производство не се излагат доводи и не се прилагат доказателства за наличието на основание за отвод на някой неин член, поради което настоящия съдебен състав приема, че при сформирването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Основателно обаче се явява възражението на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила с оглед липса на мотиви на арбитражната комисия. Видно от данните по делото „Медико - дентален център Исул - Царица Йоанна“ ЕООД е подало възражение от 23.08.2022 г. (л. 131) против заключенията и констатациите в протокол № РД-25-458-1/10.08.2022 г. Възражението обхваща четири групи нарушения, констатирани в хода на проверката, като за всяка група са изложени конкретни доводи защо лечебното заведение счита, че същите не са извършени. Видно от Решение от 07.09.2022 г. на Арбитражната комисия по чл. 75 от ЗЗО (л. 141), липсва мотивиран отговор на възраженията на лечебното заведение. Настоящият съдебен състав констатира дори разминаване по отношение на т.4 от формулираното от лечебното заведение възражение, касаещо констатации, че д-р Ш. не е включила четири З. в регистъра за диспансерно наблюдение, като вместо да се произнесе по това възражение, Комисията е формулирала в различен смисъл това възражение, като е приела, че същото е по отношение на констатираните нарушения от д-р Ш. - „Лекар не може да извършва диагностично-лечебна дейност в едно и също време в две различни лечебни заведения.“. Същевременно без никакво подробно обсъждане на наведените от лечебното заведение доводи, комисията с „шест гласа против“ е приела, че възражението е неоснователно. Съгласно практиката на ВАС, имплементирана в Решение № 17522 от 19.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 9986/2019 г., VI о., липсата на мотиви, изложени от Арбитражната комисия, е съществено нарушение доколкото накърнява правото на страната за ефективно упражняване на защита в хода на административното производство, с оглед разпоредбата на чл. 76, ал. 1 и 2 от ЗЗО, от която се извежда, че директорът на СЗОК е обвързан от становището на комисията за установеност на нарушението. ВАС приема още, че възраженията на лечебното заведение са относими към решаването на административно-правния спор и отговора на същите е предопределил начина на изпълнение на закона и договора от страна на директора на СЗОК. Липсата на обективно обсъждане на всички възражения така, както са формулирани от лечебното заведение са лишили същото от пряко участие в административното производство. Вярно е, че съгласно чл. 75, ал. 6 ЗЗО, арбитражът по ал. 1 – 4 не е задължителен, освен ако арбитражната комисия не се е сформирала при условията на ал. 5 в двуседмичен срок от писмената покана на директора на съответната РЗОК до съответните лица и организации. Освен това чл. 76, ал. 4 ЗЗО предвижда възможност за издаване на заповед без произнасяне на арбитражна комисия, но само при непосочване на представител от съсловната организация. В настоящия случай са неприложими тези норми, регламентиращи незадължителността на този спомагателен орган. И в този смисъл нейното становище по възраженията играе значителна роля в административното производство. Ако арбитражната комисия бе обсъдила подробно, а не както е сторила – бланкетно, то правният резултат би могъл да бъде квалификация на нарушенията, която да е свързана с приложението на чл. 408, ал. 4 от Н. за МД за 2020-2022 г.

В този смисъл е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила по чл. 146, т. 3 АПК, което е

самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

Настоящия съдебен състав намира също така, че административният орган е постановил обжалвания съдебен акт в нарушение на материалния закон, при съобразяване на следното:

I. По отношение на нарушенията, свързани с липса на медицинско и техническо оборудване и обзавеждане - неспазване изискванията на чл. 20, ал. 2 и чл. 109 от Н. за МД за 2020-2022 г. и Приложение № 10а към Н., отразени в т. 1, т. 2, т.3 и т.4 от заповедта, е наложена санкция от 150,00 лева. Като фактическо основание са отразени установените липса на лекарствени продукт от първа необходимост – спазмолитици, диуретици с код С03, водно-солеви и глюкозни разтвори, антихипертензивни, епинефрин /представените са с изтекъл срок на годност/; липса и с изтекъл годност на реактиви за изпълнение на медико-диагностични изследвания като креатинкиназа, липаза и СА-15-3; липса на оцветяващ реактив за изпълнение на микробиологични изследвания на влагалище, цервикален, уретарен и простатен секрети, както и липса на изискуеми зъбен кугел. Посочените липси са безспорно установени в хода на проверката, за което е съставен съвместен протокол от 05.08.2022 г., подписан от служителите на НЗОК и представител на „Медико - дентален център Исул - Царица Йоанна“ ЕООД, без отбелязване на възражения. Съгласно чл. 109 от Н. 2020-2022 г. за медицинските дейности, в приложимата му редакция, лечебно заведение за С./лечебно заведение за болнична помощ по чл. 5, ал. 1 от ЗЛЗ /Закона за лечебните заведения/, желаещо да сключи договор с НЗОК, следва да отговаря на посочените в глава седма общи условия, както и да има функциониращо и налично в лечебното заведение медицинско и техническо оборудване и обзавеждане съгласно приложение № 10 „Изисквания за сключване на договор с лечебни заведения за оказване на С.“. При надлежно документираната липса на посочените основно оборудване и инструментариум и лекарства от първа необходимост, констатираното при проверката нарушение е доказано по безспорен начин. Следва обаче да се посочи, че констатираните нарушения следва да бъдат квалифицирани като маловажен смисъл с оглед разпоредбата на чл.408, ал.4 от Н. за МД за 2020-2022 г., във вр. с § 1., т.4.1, б. „в“ от ДР на от Н. за МД за 2020-2022 г. Административният орган е следвало да направи предписание за отстраняване на съответното нарушение и предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложена санкция. Поради което с налагането на санкция „финансова неустойка" в максималния предвиден размер от 150, 00 лв. и то без да са изложени мотиви защо санкцията е определена над минималния размер, административният орган е издал административен акт в нарушение на материалния закон, който следва да бъде отменен в частта, касаеща т. 1, т. 2, т.3 и т.4 от заповедта.

II. По отношение на констатираните нарушения по т. 5, т.16, т.17, т.18, т.19, т.21, т.22, т.23, т.24, т.25 и т.26 от оспорената заповед, касаещи липса на обявен в амбулаторията на място, достъпно за здравноосигурените лица, седмичен график, който да включва не по-малко от 2 часа дневно часове за амбулаторен прием в обявените дни, в които работи съответният специалист, и часове за домашни посещения, както и телефон за връзка - неспазване изискванията на чл. 148 от Н. за МД за 2020-2022 г., настоящият съдебен състав счита, че административният акт е издаден в нарушение на материалния закон. Разпоредбата на чл. 148 от Н. за МД за 2020-2022 г. въвежда задължение за лекарите от лечебните заведения за С. да обявяват в амбулаторията на място, достъпно за З., своя седмичен график, който включва часовете за амбулаторен

прием и за домашни посещения, както и телефон за връзка. Съгласно разпоредбата на чл.12 от Закон за лечебните заведения /ЗЛЗ/ характерът на дейността, броят и квалификацията на лекарите, съответно лекарите по дентална медицина, работещи в лечебното заведение, и начинът на организация определят вида на амбулаторията съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 от същия закон. По аргумент на чл.12 и във вр. с чл.8, ал.1, т.2, б. „в“, медико-денталният център е един от видовете амбулатории, регламентирани в закона. В този смисъл, на всяко място, достъпно за З., което е част от медико-денталния център лекарите могат да обявяват графика си. В настоящия случай, този график е сложен на рецепцията, през която задължително минава всяко З. и която е част от медико-денталния център, съгласно депозираните от свидетеля М. П., които съдът кредитира изцяло като логични, обективни и безпристрастни. Няма пречка, противно на възраженията на ответната страна, в съдебното производство по оспорване на административен акт да се ползват свидетелски показания за установяването на факти и обстоятелства, които биха имали отношение към решаване на правния спор. В този смисъл, с поставянето на графика на регистратурата на медико-денталния център, до който има свободен достъп всяко З., лечебното заведение е изпълнило вмененото му с разпоредбата на чл. 148 от Н. за МД за 2020-2022 г. задължение. Като е приел противното, административният орган е постановил административен акт, в нарушение на материалния закон, поради което в частта му по т. 5, т.16, т.17, т.18, т.19, т.21, т.22, т.23, т.24, т.25 и т.26 следва да бъде отменен.

III. По отношение на констатираните нарушения по т. 6, т.7, т.8, т.9, т.10, т.11, т.12, т.13, т.14, т.15, т.20, т.31, т.32, т.33 и т.34 от оспорената заповед, свързани с издадени от отделни лекари амбулаторни листове, които не са оформени съгласно изискванията, посочени в 10 от приложение № 2б към Н. за МД 2020-2022 г., с оглед липсата на положен подпис на пациент (родител, настойник/приемен родител), с който се удостоверява информираността му за извършените медицински дейности, назначени изследвания и терапия, както и че към момента на прегледа не е хоспитализиран, съдът намира за надлежно установени в хода на развилото се административно производство и подлежащи на санкция от органа по чл. 74, ал. 5 от ЗЗО.

Съдът констатира, че в действителност по амбулаторни листове с №№ 401/19.05.2022 г.; № 415/25.05.2022 г.; № 421/27.05.2022 г.; № 425/27.05.2022 г.; № 432/30.05.2022 г.; № 433/30.05.2022 г.; № 434/30.05.2022 г.; № 1451/01.04.2022 г.; № 1605/11.04.2022 г.; № 1787/19.04.2022 г.; № 180/21.04.2022 г.; № 22161A0302A4/07.06.2022 г.; № 22166C043C46/14.06.2022 г.; №22173003E0E/20.06.2022 г. и № 98/06.04.2022 г. липсват положени подписи на пациент (родител,

настойник/приемен родител). От лечебното заведение са приложени копия на тези амбулаторни листи, ведно с декларации за проведен преглед при съответния специалист, подписани от съответния пациент (родител, настойник/приемен родител), идентичността на които е оспорена от ответната страна. По делото е изготвена съдебно-почеркова експертиза, от заключението на която е видно, че подписите на лицата в предоставените декларации и амбулаторни листове съвпадат. Това заключение бе прието с оспорване от ответната страна, а именно, че при изготвянето ѝ са ползвани оригиналите на изследваните документи, а не приложените по делото техни копия. Съдът счита оспорването за неоснователно, тъй като при изслушването си в с.з. вещото лице обясни, че такава е методиката на изследването - при възможност да се ползват оригинали на документи, да се изследват те, а не техните копия. Съдът кредитира изцяло приложената експертиза, като счита същата за изготвена от вещо лице с необходимата квалификация. Същевременно, следва да се отбележи, че приложените от лечебното заведение декларации за осъществен преглед, предмет на експертизата, не санират извършеното нарушение. Според посочените като нарушени разпоредби на чл. 219, ал. 1, вр. с чл. 217, чл. 218, ал. 1 от Н. ЗА МД 2020-2022, документите по чл. 218, ал. 1 се изготвят съгласно изискванията, реквизитите и стандарта, посочени в приложение № 2 /чл. 219, ал. 1/; документацията, която е длъжен да води и съхранява всеки И., включва първични медицински и финансови документи съгласно приложение № 2 и глава десета /чл. 217/, като в чл. 218, ал. 1 са изброени видовете първични медицински документи, измежду които е посочен и „Амбулаторен лист“ (бл. МЗ-НЗОК № 1). В т. 11 от указанията за попълване на първичния медицински документ „Амбулаторен лист“ /Приложение № 2б към Н./ е предвидено последния да съдържа подпис на пациента (родител, настойник/приемен родител), с който удостоверява информираност за извършените медицински дейности, назначените изследвания и терапия, както и че към момента на прегледа не е хоспитализиран. При отказ на пациента от назначената терапия или от хоспитализация, лекарят в свободен текст описва отказа в полето „Терапия“ и задължително изисква подпис на пациента или негов законен представител. Подписаните декларации са от различни дати от месец ноември, след като амбулаторните прегледи са от април, май и юни. Не се споделят възраженията на лечебното заведение, че поради въвеждане на електронното здравеопазване през месец юни, медицинското заведение е изпитвало трудности в обработката на документи. Следва да се отбележи, че само три от процесните амбулаторни листове са с дати от месец юни

/№ 22161A0302A4/07.06.2022 г.; № 22166C043C46/14.06.2022 г. и №22173003ЕОЕ/20.06.2022 г./ и са изготвени от един лекар – д-р. Х.. Поради което, съдът приема, че декларациите не могат да заместят неизпълнението на лечебното заведение на задължението да изисква полагане на подписи на пациента (родител, настойник/приемен родител) в амбулаторните листове в деня на извършване на съответния преглед, не и по-късно. С твърдението на противното би се обезсмислило съществуването на амбулаторните листове и на другите медицински документи, и биха съществували в правния мир само декларации, а не такава е волята на законодателя.

Ето защо и съдът намира, че от допустимите по делото доказателства и конкретно от заключението на съдебно - почерковата експертиза, приложените по делото писмени доказателства, не се опровергава изложеното в оспорената заповед за липса на подписи на пациента (родител, настойник/приемен родител) в амбулаторните листи. Съгласно чл. 416, ал. 1 от Н. за МД за 2020-2022 г., когато изпълнител на извънболнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 50, 00 до 150, 00 лева. Наложените санкции за нарушенията по изброените точки от заповедта, са в максимален размер, независимо от изричното отбелязване, че са извършени за първи път и без да са изложени съображения относно вида и тежестта на констатираните нарушения, които да обосновават този размер. Липсата на подписи на З. в амбулаторните листове по тези точки е допусната от 5 различни лекари, като при д-р К. и при д-р Р. нарушенията са в един случай, при д-р Х. и д-р П. случаите са три, а при д-р С. са установени нарушения в седем случая. Така описаните честота и повторяемост на нарушенията не са коментирани от органа, а съгласно константната съдебна практика, липсата на мотиви за определяне размера на наложените санкции не може да бъде преодоляна с излагането на доводи в тази насока и твърдения за системност в пропуските на работа, едва в писмената защита пред съда. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че липсата на мотиви за налагане на максималния размер на санкцията, съобразно броя на нарушенията, допуснати от отделните лекари, обоснова необходимост да се намали този размер. Но предвид констатираните и описани от съда съществени нарушения на административното производство, свързани с липсата на мотиви и на задълбочен подход при анализа на възраженията на лечебното заведение от страна на арбитражната комисия, то съдът

счита, че не следва да изменя издадения административен акт в частта, касаеща размера на наложените санкции по т. 6, т.7, т.8, т.9, т.10, т.11, т.12, т.13, т.14, т.15, т.20, т.31, т.32, т.33 и т.34 от оспорената заповед, а следва да я отмени изцяло.

IV. В т. 28, т.29 и т.30 от процесната заповед са констатирани нарушения на условията и реда за оказване на медицинска помощ, поради неспазване на изискванията за диспансеризация, съгласно Приложение № 13 към Н. МД 2020-2022, в нарушение на чл. 158, ал. 7 от Н. МД 2020-2022 г.

Според чл. 158, ал. 1 и ал. 7 от Н. МД 2020-2022, видът и честотата на дейностите по диспансеризация са посочени в приложение № 13 и в съответствие с Наредба № 9 от 2019 г. и Наредба № 8 от 2016 г. В случаите, в които при прегледа от лекаря специалист на база издадено от ОПЛ "Медицинско направление за консултация или провеждане на съвместно лечение" (бл. МЗ-НЗОК № 3) се установи, че се касае за заболявания, включени в Наредба № 8 от 2016 г. и приложение № 13 или приложения № 8 и № 13, З. подлежат на диспансеризация, като диагнозата, М. кодът на заболяването и видът на прегледа се отразяват в амбулаторния лист.

Действително, според чл. 30, т. 1 и т. 2 от Н. МД 2020-2022, посочени и в заповедта, изпълнителите на медицинска помощ са длъжни да осигуряват на З. договорената медицинска помощ и да изпълняват правилата за добра медицинска практика съгласно условията на Н., както и да предоставят медицинска помощ по вид, обем и качество, съответстваща на договорената.

Съгласно чл. 5, ал. 2 от Инструкция № РД-16-43/09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по [чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 от ЗЗО](#) обаче, при осъществяване на контрол върху И. длъжностните лица по [чл. 72, ал. 2 от ЗЗО](#), които нямат образователно-квалификационна степен магистър по медицина (лекар), нямат правомощията по [чл. 73, ал. 1, т. 7 от ЗЗО](#). Последната разпоредба регламентира правомощията на контролните органи по чл. 72, ал. 2, да проверяват съответствието на дейността на изпълнителите с критериите за достъпност и качество на медицинската помощ, регламентирани в Н. в съответствие с [чл. 59в ЗЗО](#).

По аргумент от горните разпоредби, съответствието на дейността на И. с критериите за достъпност и качество на медицинската помощ, следва да бъде проверявано само от длъжностни лица по [чл. 72, ал. 2 от ЗЗО](#), с образователно-квалификационна степен магистър по медицина (лекар). Т. изискване се съдържа и в чл. 400, ал. 3 от Н. МД 2020-2022. Респ., контролорите без образователно-квалификационна степен магистър по медицина (лекар) нямат правомощия да констатират факти и

обстоятелства, свързани с критериите за качество и достъпност на оказаната медицинска помощ по [чл. 59в от ЗЗО](#).

Нарушенията, визирани в т. 28, т.29 и т.30 от заповедта се отнасят до качеството на оказаната медицинска помощ, поради което проверката е следвало да се извърши от контролори с образователно-квалификационна степен магистър по медицина (лекар).

В случая, в нарушение на горното правило, в състава на проверяващия екип присъства само един лекар – д-р М. П., като останалите две длъжностни лица, нямат такава образователно-квалификационна степен, поради което проверката в тази ѝ част е извършена от длъжностни лица без необходимата компетентност. Последното нарушение е съществено и е самостоятелно основание за отмяна на издадената заповед, в частта ѝ по т. 28, т.29 и т.30, тъй като последната е основана на констатации, извършени от лица без необходимата компетентност.

Предвид изложеното, заповед № РД-253С-387/10.10.2022 г. за налагане на санкции, издадена от управителя на НЗОК, с която на лечебното заведение „Медико - дентален център Исул - Царица Йоанна“ ЕООД е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 4 550 лв., следва да бъде отменена поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения в хода на административното производство.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски за платената държавна такса /50 лв./, за внесен от лечебното заведение депозит за изготвената и приета по делото съдебно-почеркова експертиза /1600 лв./ и за адвокатско възнаграждение. Размерът на последното следва да бъде определен на осн. чл.8, ал.3 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като определеният размер на адвокатско възнаграждение следва да бъде 2000 лв. при съобразяване на основателността на възражението за прекомерност, както и с оглед фактическата и правна сложност на делото, разглеждането му в повече от едно заседание, със събиране на допълнителни доказателства извън административната преписка.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 76 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Медико - дентален център Исул - Царица Йоанна“ ЕООД Заповед № РД-253С-387/10.10.2022 г. за налагане на санкции, издадена от управителя на НЗОК, с която на лечебното заведение е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 4 550 лв.

ОСЪЖДА НЗОК да заплати на „Медико - дентален център Исул - Царица Йоанна“ ЕООД сумата от 3650 лв. разноси по делото.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: